

PIATA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA A

Niekoľkokrát som mal možnosť s pútnikmi navštíviť Sicíliu a tam aj hlavné mesto Palermo. Okrem iného som vždy slúžil svätú omšu v kostole u bratov kapucínov. V areáli tohto kostola je taká veľká zaujímavosť, na ktorú upozorňujem mojich pútnikov, že ak majú odvahu, nech si idú túto zaujímavosť pozrieť. Prečo odvahu? Lebo je to veľká a dlhá miestnosť, v ktorej sa nachádza viac ako dvesto obesených oblečených ľudských kostier, na ktoré je strašný pohľad. Niektorí z pútnikov majú odvahu a dokážu prejsť celou miestnosťou, no niektorí sa veľmi rýchlo vracajú na vzduch a veru aj so žalúdočnou reakciou. Tých najodvážnejších som sa potom pýtal na ich dojmy. Odpovedali mi asi takto: „*Tieto obesené kostry, to má byť koniec ľudského života? Pre takýto koniec ľudského života sa mal človek celý život namáhať, pracovať, trápiť sa, starať sa, trpieť? Len pre takúto kostru a lepku? Nič viacej? Toto má byť koniec ľudského života a nič iné?*“ V tejto veľkej miestnosti odvážni návštevníci uvažujú o zmysle života a nad tým, načo je človek na svete. Takto sa drsno konfrontujú s otázkou smrti.

Milí priatelia, Pán Ježiš nám na túto otázku dáva dnes v evanjeliu krásnu odpoveď vo svojej rozlúčkovej reči so svojimi apoštolmi, keď im hovorí, že ide k Otcovi. Tak sa to zdá, akoby v celej tejto reči, ktorá je ako zlatá niť, ktorou Pán Ježiš otvára apoštolom a zároveň aj nám záclonu, ťažkú oponu, ktorá ohraničuje náš pozemský život. Keď tú oponu odhrnul, tak za ňou vidí nebeského Otca. Všimnime si s akou túžbou hovorí o ňom, že sa nevie dočkať, kedy sa k nemu vráti. On nevidí ťažisko svojho života tu na zemi, na námestiach, na uliciach, ale vidí ťažisko svojho života u nebeského Otca.

A taký istý cieľ podľa nauky Pána Ježiša máme aj my. To znamená, že aj náš život má tento zmysel aj tento cieľ. Aby sme tomu uverili a boli si v tom istí, tak nám to povedal: „*Idem vám pripraviť miesto, vrátim sa k vám a vezmem si vás k sebe, aby ste boli aj vy tam, kde som ja.*“ To znamená, že sa to stane pri smrti každého človeka. Pán Ježiš pri smrti každého z nás si príde pre nás a vezme si nás so sebou, aby sme boli s ním tam, kde je on, to znamená, aby sme aj my boli u nebeského Otca. Z toho vyplýva, že tento náš pozemský život je len prechodným životom, ale trvalý život bude vo večnosti u nebeského Otca. Svätý Pavol v Liste efezanom napísal, že *naša vlasť je v nebesiach...* Život tu na zemi je len prvá fáza, ktorá končí smrťou, ale po nej nasleduje druhá fáza, a to fáza večného života, ktorá už nepodlieha zákonom tohto sveta ani zákonom hmoty. Náš život je putovanie k nebeskému Otcovi. Toto je cieľ a aj zmysel ľudského života, ktorý nám vydobyl Pán Ježiš svojou smrťou na kríži, ale nadovšetko svojím zmŕtvychvstaním. Z toho máme nielen poučenie, ale aj istotu, že náš život nemá koniec v hrobe, ale že nebeský Otec je koniec a cieľ nášho života.

Preto, milí priatelia, kiežby nám stačili láskavé slová dnešného evanjelia na to, aby sme žili tak, aby sme si zaslúžili večný pobyt v nebesiach. Pre tento prísľub sa naozaj oplatí na tomto svete veriť a nábožne žiť.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.